

der er ikke nogen børn, der er langt værre stillet, selv om det ikke er muligt for homoseksuelle par at kunne adoptere et barn i Danmark.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 14:55

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Den radikale ordfører på området, fru Lone Dybkjær, kunne desværre ikke være til stede i dag, og derfor varetager jeg vores interesser i denne sag. Det skal ikke afholde nogen fra at stille spørgsmål, hvis man skulle få lyst til det, blot for lige at bringe det i orden.

Det Radikale Venstre har tidligere fremsat et tilsvarende forslag i Folketinget, og derfor kan vi selvfølgelig også støtte det her forslag.

Der har ligesom været tre bærende argumenter i debatten: barnets tarv, ligestilling og adoptionsfremme. Senest har vi så fra et par ordførere hørt spørgsmålet om den almindelige og naturlige vej til at blive gravid og om x og y, og der synes jeg bare, at man må sige, at her taler vi altså om adoption. Og uanset hvordan man vender og drejer det, har naturen ligesom gået sin gang, når man kommer dertil, at et barn skal involveres i adoption. Der er ikke noget, der hedder naturlig adoption, hvor der skal være en mand og en kvinde involveret. Det er en proces, hvor de biologiske forældre altså ikke er i stand til at tage vare på børnene, og så må man forholde sig til, hvad man gør ved det.

Det er bare for at understrege, at det her altså ikke handler om seksualundervisning eller noget som helst andet; det her handler om, hvordan man vil løse problemet omkring adoption, og om man ønsker en ligestilling på det område.

Så er der spørgsmålet om barnets tarv, og der må man sige, at der *intet* belæg er for at påstå, at der skulle være en risiko for barnets tarv forbundet med at tillade homoseksuelle at deltage i fremmedadoption. Der er bare ikke belæg for det. Børns Vilkår har slået det fast ved en konference for 1½ år siden her i Folketinget, inviteret af Folketinget, og derfor synes jeg bare, at man må konstatere, at hele den diskussion og hele det argument kan man bare tage og lægge på hylden. For der er *intet* belæg for at sige, at homoseksuelle ikke kan være fuldgyldigt lige så gode forældre som heteroseksuelle. Og det er jo også grunden til, at man i dag allerede tillader

det i forbindelse med stedbarnsadoption, plejeældre osv.

Så er der spørgsmålet, om det fremmer adaptionen. Der er f.eks. det her med, at der er nogle lande, som ikke ønsker at afgive børn til adoption, hvis det kan ske til homoseksuelle forældre, men det har forslagsstilleren jo taget højde for, fordi man i forslaget netop siger, at der skal være de her bilaterale aftaler om det.

Så er der nogle, der siger: Jamen der er jo mange, der står i kø, så skulle vi nu ikke lige tage dem i køen først. Jamen det har for mig at se ikke noget at gøre med spørgsmålet om adoption, der er vi ovre i ligestillingsafdelingen. Altså, hvordan skal den kø indrettes? Og der synes jeg, at det værn, man har brug for, hvis man er nervøs, er, at der jo foregår en procedure, som jeg tror at mange, der har været igennem den, synes måske er lige grundig nok og i hvert fald lige langvarig nok og på nogle områder måske også alt, alt for dyr, fordi det måske alene af økonomiske grunde afholder nogle fra at deltage i det.

Men jeg vil i hvert fald sige, at den procedure, der er omkring fremmedadoption, netop tager højde for de her ting, fordi der kan være nogle, der er mindre egnede end andre til at deltage i sådan en adoptionsproces, og de vil jo så blive opfanget der. Det gælder homoseksuelle såvel som heteroseksuelle. Så der er ligesom det sikkerhedsnet, som der naturligvis skal være.

Derfor reduceres det her i sidste ende, uanset hvad man siger, til et spørgsmål om ligestilling, et spørgsmål om, hvorvidt man synes, det er rimeligt, at homoseksuelle par, som altså sagligt set og veldokumenteret er lige så gode forældre som heteroseksuelle par, også skal have adgang til adoption. Og det gør – som jeg har gjort opmærksom på over for adskillige ordførere og fået næsten enslydende svar alle vegne – at hvis man har det synspunkt, at homoseksuelle ikke fra naturens hånd, havde jeg nær sagt, er dårlige forældre, er det altså fuldt rimeligt og bør som en logisk konsekvens føre til, at man accepterer, at homoseksuelle kan være en del af en adoptionsproces, når det handler om børn fra et andet land, fremmedadoption.

Der synes jeg, at det er problematisk og inkonsistent, når ordførerne fra Konservative og Dansk Folkeparti insisterer på at fastholde, at homoseksuelle godt kan være udmærkede forældre – selv om det alligevel virker, som om de mener, at de nok ikke er rigtig gode forældre, men ikke kan få sig til at sige det, og det gælder